№ 10. Dnia 25 Października 1932 r. Rok VIII.

Piński Przegląd Diecezjalny

PISMO URZĘDOWE KURJI BISKUPIEJ.

Treść numeru:

AKTA STOLICY APOSTOLSKIEJ.

1) **Beatissime Pater.**

Ordinarius Dioecesis Pinskensis humiliter postulat a Sanctitate Vestra propagationem rescripti Sacrae Congregationis de Sacramentis diei 22 Decembris 1928 permittendi Sacerdotibus Suae dioecesis ut Sacrum immediate post mediam noctem ultimi diei anni solemniter litant, eisdem causis perdurantibus.

Die 3 Octobris 1932 Sacra Congregatio de disciplina Sacramentorum, vigore facultatum sibi a Ssme Dno Nostro Pio Papa XI tributarum, attentis expositis Ordinario Pinskensi Oratori gratiam propagationis benigne impertitur ad aliud triennium, dummodo fiat missae initium post dimidiam mediae noctis, servata in reliquis forma praecedentis rescripti.

D. Jorio Secretarius.

(Pieczęć kongregacji)

AKTA KURJI DIECEZJALNEJ.

Z Wikarjatu Generalnego.

Okólniki do WW. Duchowieństwa Diecezji.

2) O poświęceniu pomnika Serca Jezusowego.

30 b. m. w uroczystość Chrystusa Króla w Poznaniu J. Eminencja Kardynał-Prymas dokona poświęcenia pomnika Najświętszego Serca Jezusowego jako Znaku wdzięczności Bogu za uzyskaną wolność i niepodległość Ojczyzny.

IMKsięża zechcą w swych przemówieniach w tym dniu wspomnieć również o poświęceniu Pomnika, zachęcając wiernych do łączenia się w duchu z uroczystością poznańską. W tejże intencji po Mszy św. uroczystej we wszystkich kościołach Diecezji wobec wystawionego Najświętszego Sakramentu winna być odmówiona litanja do N. Serca Jezusowego i akt poświęcenia się.

Ks. Witold Iwicki
Wikarjusz Generalny.

Pińsk, 14 października 1932,
L. 1152.

3) O modlitwach we Mszy i po Mszy świętej.

Z polecenia Jego Biskupiej Mości podaję do ogólnej wiadomości IMKsięży, że modlitwy nakazane do odmawiania (imperaty) pozostają i nadal: te same, to jest pro Papa 4) i pro inimicis (31). We mszach zaś niedzielnych należy je opuszczać.

Po mszach świętych czytanych IMKsięża zechcą w dalszym ciągu odmawiać modlitwy specjalnie dotąd nakazane. 1. za braci cierpiących za wiarę „Panie Jezu Chryste... i wezwanie: „Abyś wszystkich błądzących"... w piątki zamiast powyższego wezwania ma być odmawiana modlitwa: „Wejrzyj Panie na braci"...

W niedziele po sumie należy tak jak dotychczas wspólnie z ludem śpiewać wezwania i modlitwy za Ojca św., Biskupa Ordynarjusza i p. Prezydenta Rzeczypospolitej, kończąc zwrotką hymnu narodowego „Boże, Najświętszy".

Jego Biskupia Mość nakazuje, aby w niedziele i święta we wszystkich kościołach były śpiewane suplikacje „Święty Boże" przy otwartem tabernakulum, kończąc błogosławieństwem Sanctissimi.

Ks. Witold Iwicki
Wikarjusz Generalny.

Pińsk, 14 października 1932.
L. 1153.

4) O aplikacji Mszy św. w święta zniesione.

Przypominam, że IMKsięża Proboszczowie w dalszym ciągu są obowiązani w święta zniesione (festa suppressa) do odprawiania Mszy św. ad mentem Ordinarii.

Wykaz dni, w które Msze św. były aplikowane według intencji Jego Biskupiej Mości należy przysyłać w lipcu i styczniu każdego roku bez uprzedniego przypomnienia.

Ks. Witold Iwicki
Wikarjusz Generalny.

Pińsk, 14 października 1932.
L. 1154.

2) O wrogich sposobach walki z Kościołem.

Jako wzór walki z Kościołem, posługującej się fałszem ukazała się w niektórych pismach napastliwa notatka przedrukowana z dziennika warszawskiego „Głos Stolicy" № 20, jakoby ks. Proboszcz parafji Św. Krzyża w Warszawie miał wziąć 8.500 zł. za urządzenie pogrzebu ś. p. Żwirce i Wigurze. Autor chciał w ten sposób uczucia norodowe, objawiające się w czci bohaterów i żalu po ich stracie skierować przeciwko Kościołowi. Proboszcz parafji Św. Krzyża Ks. Jan Lorek stwierdza, że pogrzeb był urządzony zupełnie bezpłatnie, kościół zaofiarowano dobrowolnie, a parafja dołożyła wszelkich starań i nie szczędziła kosztów, by ostatnia posługa znakomitym lotnikom wypadła jak najwspanialej. IMKsięża mogą ten przykład wykorzystać, by uświadomić wiernych co do sposobów, jakich się imają wrogowie w walce z Kościołem.

Ks. Witold Iwicki
Wikarjusz Generalny.

Pińsk, 14 października 1932.
L. 1155.

6) W sprawie nabożeństw szkolnych.

Podaję do wiadomości i zastosowania się IMKsięży Proboszczów i IMKsięży Prefektów wyciąg z pisma Jego Ekscelencji Przewodniczącego Komisji Papieskiej (L. 774/32 z dn. 20/IX b. r.) w sprawie nabożeństw szkolnych.

Ekscelencjo.

W wykonaniu art. XIII Konkordatu Komisja Papieska ustaliła z Rządem zasady, dotyczące nauki religji katolickiej w szkołach. Zasady te ujmuje Rozporządzenie Ministra Wyzn. Rel. i Ośw. Publiczn. z dnia 9 grudnia 1926.

Między innemi Rozporządzenie to normuje także praktyki religijne młodzieży szkolnej i to w ten sposób (§ 7):

Praktyki religijne młodzieży szkolnej katolickiej należą do całości nauczania i wychowania religijnego. Młodzież szkolna jest obowiązana brać w nich udział. Praktyki religijne, obowiązujące młodzież szkolną, są normowane przez władzę duchowną w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i przez władze szkolne wprowadzane w czyn. Obowiązujące praktyki religijne są następujące:

a) w niedziele i święta oraz na początku i przy końcu roku szkolnego wspólne nabożeństwo z egzortą;

b) co roku wspólne trzydniowe rekolekcje;

c) trzy razy do roku (po rekolekcjach, na początku i przy końcu roku szkolnego) wspólna spowiedź i Komunja św. dla młodzieży;

d) wspólna modlitwa przed lekcjami i po lekcjach, przepisana przez właściwą władzę kościelną a wprowadzona przez władze szkolne...

Przy końcu paragraf ten zawiera zdanie, że termin i miejsce praktyk religijnych układają dyrekcje i kierownictwa szkół z księżmi prefektami.

Z powyższego wynika, że tylko wyżej wymienione praktyki religijne są między władzami kościelną i szkolną ustalone jako obowiązujące, wszelkie zaś inne nabożeństwa wspólne i młodzież obowiązujące powinny być w każdym przypadku za wspólnym porozumieniem tych Władz umówione poczem władze szkolne wprowadzają je, po porozumieniu się jeszcze z ks. ks. Prefektami co do terminu i miejsca, w czyn.

Ks. Witold Iwicki
Wikarjusz Generalny

Pińsk, 17 października 1932.
L. 1161.

7) O nowych oficjach.

Kurja Biskupia w najbliższych dniach rozesłała 3 nowe oficja i formularze Mszy św. nakazanych przez Ojca św. 1. Maternitatis B. Mariae Virginis. 2. Bł. Melchiora Grodeckiego i 3. Bł. Jana Sarkandera Męczenników Śląskich.

IMKsięża Dziekani zechcą zebrać od księży dekanatu (nie wyłączając księży prefektów) należność w kwocie 1 zł. 20 gr. Za officia 1 zł. za formularze Mszy św. i należność jeszcze w tym miesiącu odesłać załączonym przekazem do Kurji Biskupiej. Księgarnia ze względu na obecne trudne czasy pod względem pieniężnym prosi o pośpiech w uregulowaniu tych rachunków.

Ks. Witold Iwicki
Wikarjusz Generalny.

Pińsk, 17 października 1932.
L. 1162.

8) O popieraniu akcji przeciwpożarowej.

Od 6 do 12 listopada na terenie Wojew. Poleskiego przeprowadzony zostanie „Tydzień Strażacki Przeciwpożarowy“. IMKsięża Proboszczowie dołożą swych starań, by to pożyteczne poczynanie zostało należycie zrozumiane i popierane przez ludność katolicką.

Ks. Witold Iwicki
Wikarjusz Generalny.

Pińsk, 17 października 1932.
L. 1163.

9) O Apostolstwie Chorych.

Nowoczesne duszpasterstwo chętnie posługuje się organizacjami ułatwiającemi przy pomocy prasy i radja spełnianie posługiwania kapłańskiego. Do najbardziej potrzebujących opieki i pociechy należą bezwzględnie chorzy, bądź zostający w swoich domach, bądź w szpitalach.

Załączając odezwę Kurja z polecenia Jego Biskupiej Mości zawiadamia, że Dyrektorem Diecezjalnym Apostolstwa Chorych, został mianowany Ks. Kanonik St. Pietkiewicz, do którego należy się zwracać w sprawach tej organizacji.

Ks. Witold Iwicki
Wikarjusz Generelny.

Pińsk, 17/X 1932 r.
L. 1164.

Czasy, które przeżywamy, przyniosły ze sobą szczególnie wiele cierpienia i niedoli. Cierpią wszyscy, najwięcej może cierpią jednak chorzy, których do choroby przyłączają się bieda i wyczerpanie.

Chrystus wskazał nam, jak można i trzeba cierpienia wszelkie i boleści ciała przemienić na wartości twórcze, zbawienne i zbawiające. Trzeba cierpiących i biednych, chorych i nieszczęśliwych nauczyć cierpieć w zjednoczeniu z Chrystusem, trzeba cierpienie wykorzystać

jako wielką siłę w dziele Bożem, użyć je do przybliżenia królestwa Bożego.

Do osiągnięcia tych dwóch celów znakomicie pomaga Dzieło Apostolstwa Chorych, które z chorych czyni apostołów królestwa Bożego, cierpiących i zrozpaczonych czyni radosnych naśladowców Chrystusa cierpiącego.

Sekretarjat Apostolstwa Chorych dla Polski mieści się we Lwowie przy ul. Fredry 3. Obecnie ponad 9.500 chorych z różnych stron kraju należy do Apostolstwa. Chorzy wpisujący się do Apostolstwa nie płacą żadnych obowiązkowych wkładek, wszelkie druki, listy miesięczne, krzyżyki, odznaki — otrzymują zupełnie darmo. Przyjmuje się tylko dobrowolne ofiary chorych, ich przyjaciół i opiekunów. Dla chorych urządza się parafjalne nabożeństwa Eucharystyczne, które i chorym i zdrowym przynoszą wielkie łaski i pociechy. Dla pociechy religijnej chorych i propagandy Apostolstwa prowadzi sekretarjat radjowe audycje dla chorych, w rozgłośni Lwowskiej w każdą sobotę (ze Lwowa na inne rozgłośnie w każdą drugą i czwartą sobotę).

Apostolstwo Chorych powinno być znane we wszystkich parafjach, by chorym wszystkim mogło nieść pomoc duchową, by żadne cierpienie nie było zmarnowane z wielką szkodą dla dusz i dla sprawy Bożej. Duszpasterze, personal szpitalny, członkowie Akcji Katolickiej, towarzystw dobroczynnych i t. d. niech włączą do swej działalności propagandę Apostolstwa Chorych. Wszelkie druki i informacje wysyła na każde żądanie gratis: Sekretarjat Apostolstwa Chorych — Lwów — ul. Fredry 3 — (PKO. Warszawa № 101.408).

Pod tym adresem można otrzymać także wydawnictwa dla chorych p. t.:

Eucharystyczne nabożeństwo dla chorych 168 str., cena 2 zł.,

Rozmowy z chorymi — 48 stron, cena 80 gr.,

Rekolekcje chorych — 38 stron, cena 60 gr.

Kto zamówi te trzy książeczki razem, otrzyma je już wraz z przesyłką (50 gr.) za cenę zniżoną — 3.20 zł. Wydawnictwa te powinny znaleźć się w rękach każdego chorego, każdego przyjaciela chorych i cierpiących.

Ojciec św. Pius XI tak wyraził się o Apostolstwie: „Cierpienie to najwyższa forma modlitwy. Często niech ofiarowują chorzy swe cierpienia na intencję Ojca św., gdyż wiele spodziewam się od Boga po tej ofierze cierpień."

J. E. Biskup Haarlemu A. J. Callier pisał o Apostolstwie: „Cierpliwi, ofiarni, święci chorzy mogą świat wyratować od moralnej zagłady."

Hasłem pracy katolickiej w Polsce będą więc słowa:

Chorzy katolicy — łączcie się w Apostolstwie Chorych!

10) O duszpasterstwie poborowych.

Zwracam uwagę na bardzo aktualną sprawę, a mianowicie duszpasterstwo młodzieży w wieku poborowym.

Poborowi odchodzą do wojska w jesieni, a głównie na wiosnę. Duszpasterze powinni poświęcić szczególną uwagę, aby rekruci służbę wojskową należycie przygotowani rozpoczęli i aby w czasie służby wojskowej utrzymywali łączność ze swoją parafją.

Przygotowanie dalsze. W organizacjach młodzieży należy od czasu do czasu przypominać młodzieży także młodszej, obowiązek służby wojskowej i sprawy z nim związane, w wykładach i przy innych sposobnościach. Na kilka miesięcy przed pójściem do wojska powinno się w łonie SMP. utworzyć kółko, w którem będzie się omawiało systematycznie te sprawy. Dobrze będzie, jeżeli w tych dyskusjach wezmą udział starsi, którzy już służbę wojskową ukończyli i którzy będą mogli dawać rady i wskazówki na podstawie własnych przeżyć.

Tuż przed poborem należy urządzić rekolekcje dla rekrutów, zakończone wspólną spowiedzią i komunją św. Bardzo wskazane est urządzenie wieczoru pożegnalnego dla rekrutów na którym ks. proboszcz powinien przemówić do odchodzących, by pamiętali o swojej duszy i utrzymywali łączność z parafją. Urządzeniem wieczoru dla wszystkich rekrutów parafji powinny się zająć organizacje katolickie, zwłaszcza SMP. Dobrze będzie obdarzyć rekrutów chociażby drobnemi podarunkami (książki, różańce i t. d.).

W czasie służby wojskowej żołnierze muszą utrzymywać łączność z parafją, przeprowadzając korespondencję z ks. proboszczem i z SMP. Dobrze będzie, jeżeli żołnierze, zwłaszcza z okazji świąt Bożego Narodzenia, otrzymają od ks. proboszcza i SMP. serdeczne listy, opłatki i ewent. upominki, świadczące o tem, że parafja pamięta o nich. Łączność ta spowoduje, że żołnierze po ukończeniu służby

wojskowej chętniej zgłoszą się do organizacyj katolickich, parafjalnych. W niektórych zwłaszcza wypadkach ks. proboszcz powinien nawiązać korespondencję z księżmi kapelanami wojskowemi.

Podręcznikiem, który odda wielkie usługi przy przeprowadzeniu tej akcji jest książka ks. Dr. Milika: „Życie żołnierza". Cena 2.90 zł., do nabycia w Związkach Młodzieży Polskiej, skład główny S. A. „Ostoja," Poznań, Pocztowa 15. Książka ta jest specjalnie przeznaczona dla rekrutów. Odda ona wielkie usługi księżom przy wykonywaniu duszpasterstwa nad rekrutami. Podaje materjał do pogadanek i dyskusyj. Powinien ją posiadać każdy młodzieniec już przed pójściem do wojska. Nadaje się bardzo jako podarunek dla rekrutów i dla żołnierzy, odbywających już służbę wojskową. Szczególną zaletą tej książki jest, że poświęca należytą uwagę sprawom duchowym żołnierza, ujmując wszystkie zagadnienia ze stanowiska nadprzyrodzonego.

Do opieki duszpasterskiej nad rekrutami i żołnierzami należy przywiązywać szczególną uwagę, by okres służby wojskowej nie tylko nie przyniósł szkody duszom lecz by młodzież jak najwięcej w tym okresie skorzystała dla wyrobienia swej duszy i charakteru.

Ks. Witold Iwicki
Wikarjusz Generalny.

Pińsk, 17 października 1932 r.
L. 1165.

11) Polecone książki.

Polecam IMKsiężom przedewszystkiem mającym bliższą styczność z młodzieżą:

1. *Egzorty dla młodzieży szkolnej.* X. Mateusz Jeż. Rocznik III 1932. Cena 6 zł. 50 gr. Nabywać można u autora (Kraków ul. Św. Marka 10) lub w księgarni Gebethnera w Krakowie. Zbiór egzort obfity (119) znanego i cenionego autora odznacza się starannem opracowaniem i bardzo praktycznem i umiejętnem dostosowaniem do potrzeb dzisiejszej młodzieży. Nauki te łatwo mogą być z pożytkiem wykorzystane i na ambonie dla słuchaczy dorosłych.

2. *Kryzys społeczno-gospodarczy w świetle katolickich zasad.* X. Jan Piwowarczyk. Kraków. Księgarnia Krakowska 1932. Cena 4.50. Pióra wybitnego profesora nauk społecznych Uniwersytetu Jagielońskiego. Porusza i oświetla palące dzisiaj zagadnienia społeczne.

3. *Co mąż i żona powinni wiedzieć i czynić.* O. Schöbitz Redempt. Miejsce Piastowe 1932. Cena 50 gr. Przy zamówieniach powyżej 20 egz. 20% rabatu powyżej 100 egz. 40%. W doskonały sposób uświadamia i poucza o obowiązkach małżeńskich, wskazuje ich ważność, a zarazem ich świętość. Dziełko to i u nas jak i zagranicą powinno być w ręku zarówno małżonków jak i narzeczonych. Gorąco je polecam duszpasterzom do rozpowszechniania.

4. *Mądrzy małżonkowie.* Ks. Berghoff. Słowo otwarte do poważnych mężów i mężatek. Katowice 1930. Księgarnia Katolicka. Cena 50 gr. Broszurka napisana z całym żarem apostolskiego serca na temat wielkiej bolączki naszych czasów nadaje się bardzo i dla kapłanów, a zwłaszcza spowiedników. Podaje argumenta zarówno z wiary i rozumu głęboko trafiające do przekonania ludziom dobrej woli.

5. *Katolicy! na front!* X. Jana Korzonkiewicza. Miejsce Piastowe 1932. Świetna polemiczna broszura o ślubach cywilnych i rozwodach. Jeden egzemplarz przy niniejszem Kurja Biskupia przesyła bezpłatnie IMKsiężom Proboszczom.

6. *Przed ślubem i po ślubie* (sakrament małżeństwa). Do użytku narzeczonych i nowożeńców podług O. Ed. Foreitnika, redemptorysty, opracował ks. Jan Korzonkiewicz (Bibljoteka liturgiczna Nr. 3). Kraków 19 Wydawnictwo „Mysterium Christi". Str. 160, 1.30 zł. (10 egz. 10 zł., 100 egz. 90., zł).

Ta mała książeczka jest doskonałym podręcznikiem dla narzeczonych i nowożeńców chrześcijańskich i nadaje się wśród nich do masowej propagandy. Jej wzorek niemiecki rozszedł się w 150 tys. egzemplarzy. Jeżeli w Polsce nie pójdzie w dziesiątkach tysięcy, to wina będzie nie dziełka, lecz kolportażu.

W pierwszej części jest mowa o należytem przygotowaniu religijnem do małżeństwa i do ślubu (modlitwa, czystość, spowiedź). Druga część może służyć za modlitewnik przy ślubie (z niej może kaznodzieja wyjaśnić młodym obrzędy ślubne) ma bowiem po polsku podany i wyłożony cały tekst liturgji ślubu, a więc obrzęd ślubny, msza ślubna i błogosławieństwo, dalej mamy nawet gotową egzortę. Trzecia część poucza o małżeństwie (m. in. przepisy prawa kanon.), o obowiązkach małżeńskich i o wychowaniu dzieci. W dodatku jest wreszcie mowa o wywodzie (pouczenie i przekład błogosławieństwa).

Pińsk, 17/X 1932. *Ks. Witold Iwicki*
Wikarjusz Generalny.

L. 1166.

Z Wydziałów Kurjalnych

Sekcja Misyjna.

12) **Sprawozdanie z Papieskich Dzieł Misyjnych w diecezji pińskiej z roku 1931.**

I. Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary istniało w następujących parafjach:

	członków	ofiar zł.
1. Baranowicze	118	309,21
2. Bielsk Podlaski	190	495,23
3. Brańsk	350	718,55
4. Brześć n/Bug.	360	1268,70
5. Ciechanowiec	67	175,19
6. Chotów	30	55,82
7. Dawidgródek	50	40,00
8. Derewna	510	169,89
9. Dołubów	200	
10. Dziadkowice	130	198,74
11. Grodzisk	60	233,00
12. Hajnówka	30	63,10
13. Hancewicze	6	21,24
14. Domaczew	70	35,00
15. Horodec	24	31,70
16. Iwacewicze	29	7,65
17. Iwieniec św. Aleksy	30	114,00
18. Iwieniec św. Michał	60	178,34
19. Kamieniec Litewski	120	248,37
20. Kamień	32	85,00
21. Kobryń	11	39,50
22. Krzywoszyn	100	112,20
23. Łubin	40	145,43
24. Małoryta	23	61,87
25. Mielnik	315	298,94
26. Milejczyce	96	104,11
27. Miłkowice	4	15,00
28. Mir	100	300,00
29. Niedźwiedzica	90	232,51
30. Nowamysz	100	78,61
31. Nowogródek	43	200,00
32. Osmola	35	84,25
33. Perlejewo	237	616,90
34. Pierszaje	10	5,00
35. Pińsk OO. Jezuici	200	127,95
36. Płaskowicze	16	41,49
37. Pobikry	240	255,40
38. Pohost-Zahorodzki	100	200,00
39. Połoneczka	18	44,45
40. Połonka	70	162,67
41. Popina	6	14,40
42. Porzecze	18	
43. Prużana	50	150,00
44. Różana	60	
45. Rubieżewicze	53	137,00
46. Rudka	150	258,35
47. Siehniewicze	12	29,00
48. Sielec	81	44,80
49. Siemiatycze	70	177,30
50. Snów	16	81,60
51. Swojatycze	50	51,20
52. Szczytniki	10	21,83
53. Szereszew	70	319,55
54. Świerżeń	4	23,12
55. Telechany	10	24,55
56. Topczewo	207	60,60
57. Wierzchowice	7	17,50
58. Wsielub	210	357,16
59. Wysokie-Litewskie	10	30,00
60. Wyszki	40	134,10
Razem	5447	9507,07

Oprócz składek i ofiar z powyższych parafij na Pap. Dzieło R. W. wpłynęły następujące ofiary:

z Bociek	44,00 zł.
z Czarnowczyc	42,00 „
z Darewa	5,00 „
z Domanowa	2,60 „
z Drohiczyna n/B.	38,00 „
z Dywina	45,00 „
z Kłopotów	1,70 „
z Nalibok	5,00 „
z Nieświeża Rekt.	47,00 „
z Ostrożan	5,00 „
z Pińska św. Karol	80.00 „
z Stołpców	35,00 „
z Wołmy	26,00 „
Ks. Proboszcz Bujnowski Leon jako wieczysty członek	200,00 „
Ks. Prob. Możejko	5,00 „
Ks. Dyr. Grodis Jan	5,00 „
P. Bartoszewiczowa	7,05 „
Od różnych osób	10,59 „
% % z sum pierwej złożonych	127,26 „
Pozostałość z 1930 r.	1873,05 „
Przesłano bezpośrednio do Centrali Krajowej	368,91 „
Razem	2973,16 zł.

Wszystkich więc ofiar na Pap. Dzieło Rozkrzewiania Wiary w 1931 r. wpłynęło **12,480,23 zł.**

II. Papieskie Dzieło św. Piotra Apostoła było:

	członków	ofiar zł.
w Bielsku Podl. (Rektorat)	250	267,56
w Horodcu	9	
w Krzywoszynie	3	
w Łubinie	20	20,00
w Mirze	1	25,00
w Pobikrach	31	
w Perlejewie	10	5,00
Razem	324	318,06

III. Papieskie Dzieło św. Dziecięctwa Pana Jezusa istniało w 1931 r. w następujących parafjach:

	członków	ofiar zł.
1. Baranowicze	165	25,50
2. Bielsk Podlaski	240	139,73
3. Brańsk	132	
4. Brześć n/Bugiem	1500	465,23
5. Ciechanowiec	20	12,00
6. Derewna	144	15,00
7. Drohiczyn n/Bugiem	90	54,00
8. Hajnówka	60	20,00
9. Horodec	9	1,15
10. Iszkołdź	12	7,00
11. Iwieniec św. Michał	30	
12. Krzywoszyn	21	
13. Łahiszyn	70	
14. Łubin	64	38,20
15. Mielnik	200	166,61
16. Mir	42	182,60
17. Połonka	25	6,00
18. Pińsk	135	81,47
19. Siemiatycze	42	25,00
20. Szytniki	270	161,00
21. Prużana	50	
22. Strabla	50	29,90
23. Wyszki	80	47,04
Razem	3471	1377,43

IV. Związek Misyjny Duchowieństwa (Unio Cleri pro missionibus) liczył w 1931 roku 92 członków: 29 kapłanów i 63 kleryków. Kapłani złożyli 146,60 zł. i klerycy 70 zł. Razem złożono ofiar **216,60 zł.**

Oprócz Papieskich Dzieł Misyjnych w Pińsku dotąd istnieje Towarzystwo Misyjne, liczące 200 członków, które swoją działalność rozwija pod kierunkiem OO. Jezuitów. W roku sprawozdawczym ofiary tego towarzystwa na misje wyniosły 173 zł. W seminarjum duchownem oprócz Koła Związku Misyjnego Duchowieństwa dobrze się rozwija Koło Unijne, które w 1931 roku na cele misyjne złożyło 34 zł. Koło liczyło 47 członków.

W 1931 roku urządzono 14 dni misyjnych, 37 nabożeństw, wygłoszono 176 kazań misyjnych, były 4 akademje, jedna wieczornica z pogadankami, jedno przedstawienie misyjne, 8 odczytów, a Rektorat kościoła pokarmelickiego w Bielsku Podlaskim zdobył się na pierwszą w naszej diecezji wystawę misyjną. Z diecezji wyszło kilka artykułów misyjnych w czasopismach. Zebrano znaczną ilość bielizny, stanjolu, znaczków pocztowych, starych banknotów, obrazków, różańców, medalików, trochę złota, srebra i miedzi.

Ogólna kwota, zebrana na misje w 1931 roku, nie wliczając ofiar, złożonych na Sodalicję św. Piotra Kl., wynosi **14,599,32 zł.**

Biorąc pod uwagę kryzys ekonomiczny, sumę powyższą należy uważać za zadawalniającą. Jak widać z niniejszego sprawozdania ogół Duchowieństwa robił, co tylko mógł. Retribuat Dominus omnibus bona facientibus propter nomen suum!

Ks. Jan Wasilewski
Dyrektor diecezjalny Pap. Dzieł Misyjnych.

Dnia 13/X 1932.
L. 514/M.

Z Organizacyj Społecznych

ODEZWA.

13) Jubileusz 550 lat Królowania Najświętszej Marji Panny w Częstochowie.

Któż z nas, Polaków, nie zna historji Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej?

Miłosiernie dla Polski obrała sobie nasza Królowa i Opiekunka to miejsce, by z niego Swoje łaski, cuda i miłość dla dzieci Swych roztaczać! Wzamian i od nas należy się wielkie odczucie miłości i nabożeństwa do tej nieocenionej — Niebieskiej Orędowniczki.

Wyrazem tych uczuć ma być cześć, modlitwa, błagania i dziękczynienia u Stóp Matki Najświętszej składane. Więcej, jak kiedykolwiek rok ten jubileuszowy 550-letni pobudzić nas winien do licznych pielgrzymek do Częstochowy.

Dlatego Zjednoczenie Katolickich Związków Polek, jako Centrala Akcji Katolickiej kobiecej organizuje dn. 5-6 listopada r. b. wielką pielgrzymkę kobiet wszystkich części Polski od morza do Karpat.

Lat temu sześć w Maju 1926 r. pielgrzymka kobiet polskich wręczyła votum dziękczynne — insygnia królewskie: Berło i Jabłko Matce Najświętszej Królowej Korony Polskiej, oddając Jej w Opiekę Ojczyznę Naszą.

Dziś, w chwili ciężkiej, kiedy troska i ból przenika Naród, czyż nie mamy takiej pielgrzymki odbyć? błagać i korzyć się, i przebłagać Boga, za pośrednictwem Tej, która nas w Swej Opiece ma.

Niech każda Polka śpieszy w wielkiej pielgrzymce kobiet polskich hołd oddć w roku Jubileuszowym Marji!

Zjednoczenie
Katolickich Związków Polek.

Techniczej organizacji Zjazdu podjął się Katolicki Związek Polek Archidjecezji Warszawskiej, do którego zgłoszenia zbiorowe wnosić należy od dnia 1 września r. b. Wszystkie szczegóły co do programu, zniżek kolejowych, kosztów Zjazdu ogłoszone będą we wrześniu r. b.

Z obcych Kuryj.

Zarządzenia J. Em. Kardynała Arcybiskupa Metropolity Warszawskiego.

DR. ALEKSANDER KAKOWSKI
z Bożego zmiłowania i Stolicy Apostolskiej łaski
ŚW. RZYMSKIEGO KOŚCIOŁA PRESBYTER KARDYNAŁ TYT. ŚW. AUGUSTYNA
Arcybiskub Kościoła Metropolitalnego Warszawskiego
PRYMAS KRÓLESTWA POLSKIEGO.

14) Dekret w sprawie książki p. t. „Droga na Wschód Rzymu".

Ukazała się w Warszawie w roku 1932 książka p. t. „Droga na Wschód Rzymu" napisana i wydana przez Henryka Ignacego Łubieńskiego. Autor występuje ostro przeciwko obrządkowi wschodnio-słowiańskiemu, czyli grecko-katolickiemu, w sposób lekceważący wyraża się o metodach działalności Kościoła Katolickiego w sprawie przywrócenia jedności kościelnej ze Wschodem, przyczem wygłasza zdania obrażające uczucia katolickie, uwłaczające powadze kościelnej, a w szczególności powadze Stolicy Apostolskiej.

Z urzędu więc i obowiązku naszego pasterskiego jako Arcybiskup Metropolita Warszawski książkę Henryka Ignacego Łubieńskiego p. t. „Droga na Wschód Rzymu" zaliczamy do książek zakazanych, oraz zabraniamy wiernym czytać, przechowywać ją, szerzyć i bronić ustnie czy piśmiennie poglądów w niej zawartych.

Dan w Warszawie, 3-go października 1932 r.

(—) Aleksander Kardynał Kakowski.

Za zgodność:

Warszawa, dnia 5-go października 1932 roku

Kanclerz Kurji Kanonik Metropolitalny
Ks. Choromański.

Kanonik Ks. H. Humnicki
Kanclerz Kurji Biskupiej.

Drukarnia Diecezjalna w Pińsku, ul. Kościuszki 46.